

[Camre]

der af type som Cheminova, og det er jo et spørgsmål, vi nu får lejlighed til at vurdere og behandle i forbindelse med miljølovens revision.

På miljøudvalgets vegne bad jeg i en skrivelse af 26. februar miljøministeren om en nærmere oversigt over samtlige Cheminovas deponeringer, idet der kunne være grund til frygt for, at der var udsivninger, som ikke var kendte, og ministeren har den 26. marts svaret herpå. Der er tale om virksomhedens tidligere areal i Måløv, der er tale om depotet ved hofde 42, om virksomhedens gamle fabriksareal syd for Rønland og om virksomhedens eksisterende grund på Rønland. Der er iværksat analyser af disse og andre deponeringers forureningsmæssige virkninger, og jeg vil gerne have lov at citere et lille afsnit fra havforureningslaboratoriets rapport, hvori det hedder:

»På denne baggrund finder havforureningslaboratoriet det påkrævet, at der snarest iværksættes en grundig biologisk undersøgelse af forureningen for yderligere at få belyst dennes omfang og karakter, herunder forureningens betydning specielt for fiskeriet i den vestlige del af Nissum Bredning.«

I bilag 2 gives en skitse til opfølgende biologiske undersøgelser, som havforureningslaboratoriet finder påkrævet iværksat. Denne undersøgelse er iværksat, og vi imødeser med megen interesse resultatet af den. Jeg forstod på ministeren, at vi i løbet af ca. 2 måneder vil have de endelige resultater.

Jeg tror, der i anledning af denne sag er grund til at understrege, at der er behov for den yderste forsigtighed med affald fra kemisk industri, som udledes i havet, eller som er deponeret, således at nedsivning til grundvand er mulig. Det er overordentlig betænkeligt, at så at sige hele den industrialiserede verden anvender havet som losseplads.

Danmark har været en ivrig forkæmper for gennemførelsen af internationale konventioner, ved hvilke man begrænser havets anvendelse som losseplads, og vi fortsætter på enhver mulig måde med at angribe den trafik at dumpe affald og lade urensset spildevand udlede i havet. Under hensyntagen til den store betydning, som den kemiske industri har, tror jeg, vi må sige, at forureningsbekæmpelse nu engang er en produktionsomkostning, og man ikke kan producere kemi-

ske artikler uden at tage denne produktionsomkostning.

Det er kendt, at kviksølv forekommer i en meget stor del af vandområderne ud for alle eksisterende industrilande, i vores område heldigvis mindre end mange andre steder i verden, men jeg finder anledning til at nævne, at der jo altså også er problemer omkring Sojakagefabrikkens udledninger af slam, som indeholder kviksølv, og jeg synes, der er grund til med megen tilfredshed at notere sig, at Københavns miljøborgmester her til morgen har meddelt, at den dispensation for udledning af sådant slam, som Sojakagefabrikken har haft, nu er inddraget, således at der er standset for denne udledning.

Vi har i miljøudvalget behandlet denne sag meget grundigt. Der er stillet 34 spørgsmål, og der har været afholdt ét samråd. Det materiale, som folketingets miljøudvalg, der jo ikke er et klageorgan, men er et lovgivende udvalg, der yderligere fører tilsyn med lovgivningen, har haft i denne sag, løber op i over 200 sider. Det er mere end i nogen anden enkeltsag, og jeg må på det skarpeste vende mig imod påstande om, at der er oplysninger, som er blevet forholdt os. Der er tale om, at man inden for den frist, som er normal for ekspedition af sager, har fremsendt svar på alle meget dybtgående spørgsmål, som er stillet i udvalget, og miljøstyrelsen eller miljøministeren har ikke på noget tidspunkt nægtet at give os de oplysninger, som vi har ønsket.

Det er et materiale, som er meget omfattende, og jeg kunne forstå på fru Margrete Auken, at hun ikke havde haft tid til at læse hele materialet, for havde hun det, havde hun ikke kunnet udtale sig således, som det skete fra denne talerstol.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Da hr. Camre sagde, han ikke ville digte heroppe, var det ikke i overensstemmelse med sandheden. Til forskel fra det digt, jeg læste op, var det ikke særlig kønt at høre på.

Jeg vil for luftens skyld i denne sammenhæng bare nævne to virkelige grovheder. Den ene er påstanden om, at sagen fra 1978 ikke blev anmeldt. Det blev den, og der foreligger oven i købet en kvittering fra miljøstyrelsen om, at den har været derinde. Så sag-